

Václav Hejna (1914–1985), Barva a bytí / Farbe und Sein

Velká galerie / Grosse Galerie
10. 1.–31. 3. 2013
Kurátor / Kurator: Harald Tesan
Vernisáž 9. ledna, 17.00

Kamenování / Steingung, 1936, olej, plátno / Öl, Leinwand, 100×131 cm, Galerie hlavního města Prahy

Václav Brožík, Anežka Steinhäuserová a Zikmund ze Švamberka (Ve smrti spojení) / Anežka Steinhäuser und Zikmund von Schwamberg (Im Tode vereint), 1875

Opus magnum, 10. 1.-31. 3. 2013
Kurátor / Kurator: Roman Musil
Vernisáž 9. ledna, 17.00

Václav Brožík, Anežka Steinhäuserová a Zikmund ze Švamberka (Ve smrti spojení) / Anežka Steinhäuser und Zikmund von Schwamberg (Im Tode vereint), 1875, olej, plátno / Öl auf Lnw., 119,5×174,5 cm, Západočeská galerie v Plzni

Lenka Klodová, Figurativní tvorba / Figurative Arbeiten

Malá galerie / Kleine Galerie, Videoroom
10. 1.–10. 3. 2013
Kurátor / Kurator: Radek Wohlmuth
Vernisáž 9. ledna, 17.00

Ve stínu androgyna / Im Schatten des Androgynos, 2012, výstava / Ausstellung Useless, Divus Prager Kabarett, Berlin / Berlin

Hana Puchová, Na dotek / Am Berührungspunkt

Malá galerie / Kleine Galerie
14. 3.- 5. 5. 2013
Kurátor / Kurator: Pavel Netopil
Vernisáž 13. března, 17.00

Zátíší s teploměrem / Stilleben mit dem Fiebermesser, 2010, 120×100 cm, akryl na plátně / Acryl auf Lnw.

Retrospektivní výstava poprvé představuje tvorbu Václava Hejny v celém jejím rozsahu. Jeho životní dílo zahrnuje širokou škálu výtvarných projevů od existenciální figurace 30. let až po objektovou tvorbu let 60. Mezi lety 1933 a 1939 se jeho tvorba vyznačuje impulzivním barevným gestem a existenciálním patosem zhuštěným do oproštěné expresivity. V letech 1939–41 byl členem skupiny Sedm v říjnu (Josef Liesler, Arnošt Paderlík, František Jiroudek, Zdeněk Seydl a d.). V roce 1946 získal státní stipendium a na dva roky odecestoval do Paříže, kde na École des Beaux-Arts navštěvoval kresbu aktu a zároveň zobrazoval život v barech a na ulicích. Druhý vrchol dosáhla jeho tvorba poté, co se od druhé poloviny 50. let stále více obracel k abstrakci. Od roku 1961 byl na téměř tři roky nedobrovolně odříznut od uměleckého dění, když byl uvězněn kvůli „nedovolenému podnikání“ v užité tvorbě. V následujících pěti letech kulturního uvolnění však vytvořil množství objektů montovaných z předmětů denní potřeby, odpadu a ateliérových rekvizit a dále dotvářených malbou. V roce 1969 je představen v pařížské Galerii Creuze. Výstava je uspořádána ve spolupráci s Muzeem moderního umění – Nadace Wörlen v Pasově.

Das Oeuvre von Václav Hejna weist eine Bandbreite künstlerischer Ausdrucksmöglichkeiten auf, die von existenzialistischen Figurenbildern in den Dreißigerjahren über die Malerei des abstrakten Expressionismus bis zur Objektkunst der Sechzigerjahre reicht. Erstmals widmet sich eine umfassende Retrospektive diesem vielgestaltigen Lebenswerk, das die wechselvolle Geschichte der Tschechoslowakei im 20. Jahrhundert widerspiegelt und das es heute wieder neu zu entdecken gilt. 1933 bis 1939, als impulsiver Farbgestus und existenzialistisches Pathos sich zu markant reduzierter Expressivität verdichten, zählt Hejna zu den innovativsten tschechischen Figuralisten. 1939–41 ist er neben Josef Liesler, Arnošt Paderlík, František Jiroudek und Zdeněk Seydl Mitglied der Künstlergruppe „Sieben im Oktober“. Die jungen Künstler empfinden eine Unzufriedenheit mit den überkommenen Stilen der Avantgarde. Sie streben nach unmittelbarer, subjektiv erlebter Innerlichkeit, die sie unter anderem in der Kunst des böhmischen Barock finden. 1946 reist Hejna mit einem Stipendium des Tschechoslowakischen Staates für zwei Jahre nach Paris. Neben dem Studium im Aktsaal der École des Beaux-Arts widmet sich der Maler dem Leben in den Bars und Straßen der französischen Metropole. Einen neuerlichen Höhepunkt erreicht Hejnas Schaffen, nachdem sich der Künstler seit der zweiten Hälfte der Fünfzigerjahre vermehrt der Abstraktion zuwendet. Nachdem er ab 1961 wegen „unerlaubter unternehmerischer Tätigkeit“ für fast drei Jahre im Gefängnis vom öffentlichen Kunstgeschehen abgeschnitten war, entsteht während der folgenden fünf Jahre kultureller Öffnung eine Vielzahl aus Alltagsgegenständen und Abfall montierter Objekte. Die Akkumulation und Assemblagen, denen der Pinsel des Malers ein unverwechselbares Kolorit verleiht, sind 1969 in der Pariser Galerie Creuze zu sehen. Während der so genannten „Normalisierung“ in den Siebziger- und frühen Achtzigerjahren erweckt das mit Assemblagen überfüllte Atelier des alten Pragers in der Revolutionsstraße den Eindruck eines rudolfinischen Kuriositätenkabinetts. Die Ausstellung entstand in Kooperation mit dem Museum Moderner Kunst – Stiftung Wörlen in Passau.

V rámci formátu opus magnum představujeme jedno z klíčových raných děl Václava Brožíka (1851–1901), které loni získala do svých sbírek Západočeská galerie v Plzni. Její ředitel Roman Musil zároveň přišel s jeho novou interpretací. Obraz stojí na počátku umělecké kariéry malíře historických obrazů. Rozměrné plátno bylo už za života umělce několikrát reprodukováno v pražských časopisech, značnou pozornost mu věnovala dobová umělecká kritika a bylo zastoupeno i na zatím poslední Brožíkově monografické výstavě v roce 2003 v Národní galerii v Praze. Zdálo se by tedy, že dílo je od svého vzniku dostatečně zakotvené v uměleckohistorické literatuře a jeho interpretace jsou vyčerpány. Na základě nového průzkumu pramenů a literatury lze však doložit zmatečnost v určení díla z hlediska provenience i interpretace, která ovšem začíná už v roce 1875. Brožík totiž tehdy namaloval na podobné téma obrázky dva, které jsou od té doby soustavně zaměňovány bez ohledu na rozdílnost formátů i historických realii, v nichž se odehrává děj. První verze vertikálního formátu (dnes ve sbírkách GHMP) byla vytvořena na objednávku hraběte Desfourse-Walderodeho jako pendant k Brožíkově předchozímu dílu *Smrt Sv. Irie* z roku 1873, jež tento šlechtic vlastnil. Děj této verze může být volně spojován s literární předlohou česko-německého spisovatele Karla Herloše-Herloßohna, dvoudílným románem *Böhmen von 1414–1424*. Prezentovaný obraz ze sbírek ZG v Plzni vznikl jako druhý. Na rozdíl od prvního má horizontální formát a Brožík jej namaloval pro obchodníka s uměním Mikuláše Lehmana. Brožík si zde z Herlošova románu pouze „vypůjčil“ ústřední dvojici hrdinů, kterou zasadil do zcela odlišného historického prostředí třicetileté války a snad dokonce do doby obléhání Prahy švédským vojskem v roce 1648.

Im Rahmen des Ausstellungsformats Opus magnum präsentieren wir eines der frühen Schlüsselwerke Václav Brožíks (1851–1901), das die Westböhmisches Galerie in Plzen letztes Jahr in ihre Sammlungen gewann. Roman Musil, Direktor dieser Galerie, bot dazu eine neue Interpretation dieses Werkes. Das Bild steht am Anfang Brožíks Laufbahn als Maler historischer Bilder. Die große Leinwand wurde noch zu Lebzeiten des Künstlers in Prager Zeitschriften präsentiert und die zeitnahe Kunstkritik widmete ihr viel Aufmerksamkeit. Es war auch in der letzten monographischen Ausstellung Václav Brožíks (2003) in Prager Nationalgalerie vertreten. Es könnte den Anschein erwecken, dass das Werk in der kunsthistorischen Literatur ausreichend verankert ist und seine Interpretationen seien erschöpft. Aufgrund neuer Quellen- und Literaturforschungen wurde aber Unklarheit sowohl in der Provenienz als auch in der Interpretation des Werkes aufgedeckt, die schon seit 1875 datiert. Brožík malte damals nämlich zwei Bilder, die seitdem ständig verwechselt werden, obwohl sie sich im Format und historischen Realien des Inhaltes unterscheiden. Format der ersten Version (heute in Sammlungen der Galerie der Hauptstadt Prag) ist vertikal und sie wurde auf Bestellung des Grafen Des Fours Walderode als Pendant zum vorigen Werk Brožíks *Tod der Heiligen Irie* aus dem Jahre 1873, das der Adelige besaß, geschaffen. Die Handlung der ersten Version ist mit zweiteiligem Roman des deutsch-tschechischen Schriftstellers Karel Herloß-Herloßohn *Böhmen von 1414–1424* lose verbunden. Ausgestelltes Bild entstand als Zweites. Es hat im Gegensatz zu dem Ersten ein horizontales Format. Aus Herloßs Roman übernahm er nur die zwei Hauptfiguren, die er in einen völlig unterschiedlichen Kontext versatz, nämlich den des Dreißigjährigen Krieges – möglicherweise sogar in die Zeit der Belagerung Prags durch das schwedische Heer im Jahre 1648.

Vedoucí Ateliéru tělového designu na brněnské FaVU Lenka Klodová (1969) se v rámci současné české výtvarné scény natolik zapsala do povědomí svými projekty, které se vztahují k oblasti ženství a sexuality, že se trochu zapomíná na to, že je vlastně sochařkou. Právě její nová výstava by tento fakt měla zase připomenout. Přestože její až trapně nenápaditý název ze všeho nejméně evokuje stokrát přezývanou akademickou tradici okresního formátu, návrat Lenky Klodové do mantinelů klasického sochařského tématu má k normálu daleko. Snaží se ho jednak naplnit prostřednictvím záznamů krátkých scének „na tělo“, sehraných s portrétně pojetými maňásky z laminátu, kteří představují jejího zubaře a gynekologa – tyto skeče jsou prezentovány ve videoroomu. Kromě nich však pro Cheb připravila projekt, který už prezentovala v Berlíně a zde bude mít svou českou premiéru. Jedná se o několik originálních kinetických soch vytvořených přímo na míru galerie, které si pohrávají stejně tak s odkazem moderny jako s lidskými smysly, aniž by přitom ztrácely svou hravost.

Lenka Klodová (1969) leitet das Body-Design Atelier an der Brünner Fakultät der bildenden Künste (FAVU). Sie hat sich zwar in das Bewusstsein heutiger Kunst vor allem mit Projekten zur Frauenidentität und Sexualität eingeschrieben, aber man vergisst dabei, dass sie eigentlich Bildhauerin ist. Ihre neue Ausstellung sollte diese Tatsache wieder etwas wachrufen. Obwohl der fast peinlich unoriginelle Name an den abgeleiteten Provinzakkademismus erinnert, befindet sich Lenka Klodová heute weit weg von einem typischen Bildhauerthema. Erstens bezeugen das die kleinen Puppenszenen, in denen ihr Zahnarzt und ihr Frauenarzt als Puppen aus Laminat auftreten – diese Sketchs werden im Videoroom vorgeführt. Klodová bereitete für Eger aber noch ein zweites Projekt, das sie schon in Berlin präsentierte. In Eger wird das Projekt seine tschechische Premiere haben. Es handelt sich um kinetische Skulpturen, die sie für die Egerer Galerie nach Maß anfertigte. Diese Skulpturen bearbeiten Themen wie das Erbe der Moderne und die Sinneswahrnehmung, aber die Lust am Spielen geht dabei nicht verloren.

Malířské dílo Hany Puchové (1966), absolventky pražské VŠUP (1997, prof. J. Šalamoun), konečně budí i za hranicemi ostravského regionu zaslouženou pozornost. Svěbytné, a přitom determinující prostředí rodného místa se stalo autorce zážemím i klauzurou. Přesto, nebo právě proto dokázala Hana Puchová vytvořit bytostně neopakovatelné a kvalitní dílo, jehož originální humanismus je bezprostředně žitým svěděctvím o každodenním úsilí v boji o autonomní existenci. Nešokuje, nerouhá se – naopak, nechává se pečlivě budovanou obrazovou skladbou vést a trpělivě klade barevné vrstvy přes sebe až k finálnímu obrazu. Její formální zkratka je výsledkem procesu; maluje, co důvěrně zná: přátele nebo jen přátele přátel v daném prostředí, jejich portréty nebo „jen“ věcná zátíší – jako svěděctví v čase, ve vegetativním ulpívání i prožitkovém zrychlení společné zábavy. Snad z piety k předčasně zemřelému kamarádovi a dlouholetému příznivci, spisovateli Janu Balabánovi nazvala Puchová jeden z posledních malířských cyklů: Jsme tady. Vedle řady zátíší, jakémsi svěděctví marnosti nerespektivovaného času, představují obrazy převážně ostravské society její zatím nejzásadnější dílo. Prezentace Hany Puchové v Chebu je tedy jakýmsi ohlednutím zpět a potvrzením její zatím patnáctileté samostatné tvorby.

Das malerische Werk von Hana Puchová (geb. 1966; 1997 absolvierte sie an Prager Kunsthochschule bei Prof. Jiří Šalamoun) erweckte jetzt endlich Aufmerksamkeit auch außerhalb der Region Mährisch Ostrau. Ihr Geburtsort bedeutete für die Autorin sowohl Sicherheit als auch Klausur. Sie hat trotzdem (und vielleicht deswegen) ein wesentlich unwiederholbares Werk von hoher Qualität geschaffen. Ihr origineller Mensch ist nicht ein unmittelbares, gelebtes Zeugnis von sächlicher Derung um die autonomen Dasein. Sie schockiert nicht. Sie lästert nicht. Zeugn, sie lässt sich von der sorgfältig gebildeten Komposition führen. Sie legt Farbschichten geduldig aufeinander, bis sie das Endbild geschaffen hat. Ihre formale Verkürzung entsteht in einem Prozess. Sie malt das, was vertraut „kennt“. Sie malt eigene Freunde und die Freunde derer in ihrem Umfeld, sie malt ihre Porträts oder „einfach nur“ faktische Stilleben. Sie malt Berichte von einer gewissen Zeit, Berichte über vegetatives Verbleiben und über gemeinsamen Spaß mit schnellen Erlebnissen. Ihr vorzeitig verstorbenen Freunde und Anhänger ihres Werkes Jan Balabán schrieb eine Geschichte in zehn Erzählungen, die er Jenseits tady (Wir sind hier) genannt hat. Vielleicht aus Pietät gab Puchová einem ihrer letzten malerischen Zyklen den gleichen Namen. Ihre Bilder von der Ostrauer Sozietät stellen zusammen mit einer Reihe von Stilleben ihr bisher bedeutendstes Werk dar. Hana Puchová's Präsentation in Eger ist daher Rückblick und Bestätigung ihres 15-jährigen Schaffens als Einzelautorin.

Osobní výběr I – zaměstnanci galerie / Persönliche Auswahl I – Mitarbeiter der Galerie

Výstava z depozitáře / Die Ausstellung aus dem Depot
10. 1.-31. 3. 2013
Vernisáž 9. ledna, 17.00

Zdeněk Burian, Trosečníci z Vlastovky (návrh knižní obálky ze souboru ilustrací ke knize A. Ransoma Tábora U tajuplného moře), 1948, olej, papír, plátno, 443 x 325 mm

Eva Maceková, 12 hodin s Oskarem / 12 Stunden mit Oskar

Museum Café, 10. 1.–31. 3. 2013
Kurátorka / Kuratorin: Veronika Lochmanová
Vernisáž 9. ledna, 17.00

Eva Maceková, 12 hodin s Oskarem / 12 Stunden mit Oskar, ilustrace / Illustration

Stálá expozice českého moderního umění / Dauerausstellung der tschechischen modernen Kunst

Sbirka GAVU Cheb / Sammlung der GAVU Cheb

Hlavní budova, Výstavní sál 1. patro / Hauptgebäude, Ausstellungsräume 1. St.
Kurátoři / Kuratoren: Marcel Fišer, Ondřej Chrobák

Jindřich Štyrský, V mlze / Im Nebel, 1927, olej a tempera na plátně / Öl, Tempera auf Leinwand, 47 x 62,5 cm

Přednášky

Přednášky se konají vždy ve středu od 17.00 v kavárně. Vstupné 40 Kč.

Současná architektura pohledem tvůrců

16. ledna, Petr Hájek

V rámci tohoto přednáškového cyklu představují nejlepší čeští architekti svou vlastní tvorbu; dosud to byli Petr Burian (DaM), Ale-na Šrámková, Jaroslav Wertig (A69), Martin Rajniš (e-MRAK) a Ondřej Čísler. Prezence Petra Hájka, mimochodem chebského rodáka byla z důvodu onemocnění přeložena z původního listopadového termínu. Doc. Petr Hájek, který vede jeden z ateliérů na Fakultě architektury ČVUT v Praze, byl v letech 1998–2009 spolu s Tomášem Hradečným a Janem Šépkou členem proslulé kanceláře HSH architekti, poté si založil vlastní studio. S HSH získal nejprestižnější česká ocenění: třikrát byl za ČR nominován na Cenu Miesse van der Roheho – evropskou cenu pro architekturu (2004, úprava Hospodářského dvora Arcidiecézního muzea v Olomouci; 2006 Arcidiecézní muzeum Olomouc; 2009, Vila Hermína v Černíně), za úpravu Horního náměstí v Olomouci získal v roce 2001 Grand prix, za Arcidiecézní muzeum cenu Stavba roku.

Richard Biegel, Architektura 19. století II, III

23. ledna, 6. února
Historik architektury a urbanismu dr. Richard Biegel z Ústavu pro dějiny umění FF UK naváže na svou úvodní přednášku, která byla koncipována jako obecný úvod do problematiky architektury 19. století, a ve dvou pokračováních postupně probe-re její vývoj u nás i ve světě.

Rostislav Švácha, Brutalismus (z cyklu Moderní světová architektura)

20. února,
Prof. Rostislav Švácha se tentokrát ve své přednášce bude zabývat brutalismem. Ten vznikl v 50. letech ve Velké Británii jako reakce na masivní rozšíření internacionálního stylu, který produkoval budovy v podobě

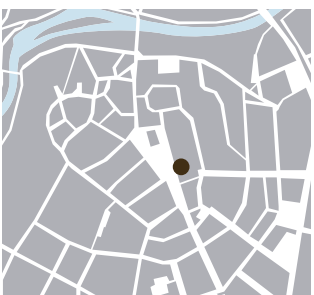

Galerie výtvarného umění v Chebu Galerie der bildenden Kunst in Eger

příspěvková organizace
Karlovarského kraje
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16
350 02 Cheb
T: +420 354 422 450
F: +420 354 422 163
info@gavu.cz
www.gavu.cz

Otevřeno / Geöffnet: úterý–neděle / Dienstag–Sonntag 10.00–12.00, 12.30–17.00
Vstupné / Eintritt: 70/40 Kč (senioři od 60let, studenti SŠ a VŠ, ZTP / Senioren ab 60 Jahre, Studenten, Schüler ab 16 Jahre und Behinderte mit Ausweis) / 10Kč (žáci ZŠ / Schüler bis 15 Jahre)

Galerijního / Vorträge: 40 Kč, pro členy přednáškového klubu zdarma / Klubmitglieder frei.

Ve stálé expozici moderního českého umění v prvním patře je prezentován pouze nepatrný zlomek z bohatých sbírek galerie. Během její existence se v nich ocitla díla všech možných žánrů, stylů a kvality od autorů špičkové mezinárodní úrovně až po ty zapomenuté či regionální. Právě proto je v rámci expozice jeden sál vyhrazen pro malé výstavy z depozitáře, které by toto bohatství alespoň zčásti postupně představily. Vedle výstav monografických zaměřených na jednotlivé osobnosti či směry to budou i projekty, které budou založeny na zcela jiném výběrovém principu a umožní, aby světlo světa po dlouhé době spatřila i díla, která se do žádné ucelenější kolence nevejdou. Jedním z možných klíčů může být „osobní výběr“, kdy galerie vyzve jednotlivé osobnosti (a nemusí to být ani historici umění), aby si podle svých osobních preferencí udělaly svoji malou výstavu z depozitáře. Tento cyklus tak bude nejen prezentací určitých děl, ale také výpovědí o člověku, který si je vybral. Celou řadu odstartuje výstava, založená na osobním výběru jedenácti lidí, kteří v galerii pracují, z nichž každý měl možnost si zvolit jedno dílo.

In der ständigen Ausstellung zur modernen tschechischen Kunst im ersten Stock gibt es nur ein Fragment aus den reichen Sammlungen der Galerie. Zur Sammlung gehören diverse Genres und Stile, die unterschiedliche Qualität haben: von international namhaften Autoren bis zu den vergessenen und den regionalen. Deswegen wurde im Rahmen der Exposition ein Saal für die kleinen Ausstellungen aus dem Depositorium ausgespart, der diesen Reichtum wenigstens teilweise vorstellt. Neben den monographischen Ausstellungen, die einzelne Persönlichkeiten präsentieren, sollte es hier auch Projekte geben, die auf anderen Auswahlprinzipien aufgebaut sind und die auch Werke Raum geben, die in keine vereinheitlichte Kollektion passen. Einer der möglichen Schlüssell ist die „persönliche Auswahl“ – die Galerie wird einzelne Persönlichkeiten einladen (und sie müssen nicht Kunsthistoriker sein), die nach ihren Präferenzen eine Auswahl aus dem Depositorium treffen und ihre eigene Ausstellung vorbereiten. Dieser Zyklus sollte mehr als nur Präsentation bestimmter Werke sein - er wird auch viel über den Menschen sagen, der die Werke auswählte. Die erste Ausstellung in dieser Reihe wird auf persönlicher Auswahl von 11 Galerie-Mitarbeitern bauen, wo jeder die Gelegenheit hat, ein Werk auszuwählen.

Eva Maceková studovala v ateliérech textilního návrhářství a ilustrace a grafiky na pražské VŠUP. Šije, maluje, kreslí a tiskne, živelně mixuje různé techniky a její výtvarný výraz je prudký a bezprostřední. S punkovou energií využívá vše, co jí přijde pod ruce. Velké obrazové album 12 hodin s Oskarem (Baobab, 2012) nás provází všedním dnem pětiletého kluka Oskara a jeho věrného kocoura. Na obrazových tabulích, plných drobných událostí, si všímá detailů obyčejného života, popisuje nejmenším čtenářům jejich vlastní důvěrně známé věci a situace (snídani, nakupování i sny). Zároveň vtipným způsobem děti učí základním dovednostem (počítání, zavazování tkaniček, hodiny, orientace v prostoru) i jednoduchým hrám. Kniha je naplněna jemným humorem a spoustou drobných překvapení. Vedle výstavy v muzejní kavárně vytvořila i další pokračování stále se rozšiřující expozice v dětském koutku – Galerii pod baobabem.

Eva Maceková studierte im Atelier für Textildesign und im Atelier für Illustration und Graphik an der Prager Kunsthochschule VŠUP. Sie näht, malt, zeichnet und druckt. Sie mixt verschiedene Techniken ohne Skrupel. Ihr künstlerischer Ausdruck ist gewaltig und aufrichtig. Sie verwendet mit Punker-Energie alles, was ihr in die Hand kommt. Das große Bildalbum 12 Stunden mit Oskar (12 Stunden mit Oskar) zeigt uns den Weg von Oskar, einem fünfjährigen Jungen, und seinem getreuen Kater. Auf den Bildtafeln findet man ganz viele kleine Ereignisse. Eva Maceková beschreibt den jüngsten Lesern vertrauliche Sachen und Situationen (einen Frühstück, das Einkaufen, aber auch die Träume). Gleichzeitig bringt sie den Kindern Fertigkeiten und Spiele bei (Rechnen, räumliche Orientierung, Uhrzeit lernen, Schnürsenkel binden). Das Buch ist gefüllt mit zartem Humor und vielen kleinen Überraschungen. Neben der Ausstellung im Museumscafé hat sie auch einen neuen Teil der immer größer werdenden Exposition in der Kinderecke (Galerie unter dem Affenbrotbaum) geschaffen.

Stálá expozice moderního českého umění v prvním patře hlavní budovy prošla v roce 2012 kompletní proměnou. V novém architektonickém rámci představuje vývoj českého moderního umění od začátku 20. století do současnosti, dokumentovaný na špičkových dílech ze sbírek galerie. První část výstavy je věnována umění před druhou světovou válkou. Vynikajícím způsobem je tu zastoupen Emila Filla, jehož početná kolekce obsahuje i raná díla z období Osmy a Skupiny výtvarných umělců. V této části je umístěn i největší klenot galerijních sbírek, vrcholná surrealistická kompozice Toyen Opuštěné doupě z roku 1937 a dále důležitá díla Josefa Čapka, Otto Gutfreunda, Václava Špály, Jana Zrzavého, Františka Tichého, Jindřicha Štyrského, Josefa Šímy, Františka Foltýna, Aloise Wachsmána, Karla Černého a Zdeňka Sklenáře.

Druhá část výstavy obsahuje sály věnované informelním (mj. Mikuláš Medek, Jan Kotík, Robert Piesen, Zbyněk Sekal) a geometrickým tendencím 60. let (Václav Boštík, Hugo Demartini, František Hudeček, Jiří Kolář, Karel Malich), nové figuraci (Adriena Šimotová, Jitka a Květa Válová, Otakar Slavík), umění 80. let (Vladimír Skrepl, Jiří Kovanda, Václav Stratil) a po roce 1989 (Michal Pěchouček, Josef Bolf, Kryštof Kintera). Jeden sál je vyhrazen proměnným výstavám z depozitáře, další drobné expozici moderní architektury Chebu.

Die Dauerausstellung zur modernen böhmischen Kunst im ersten Stock des Hauptgebäudes wurde im Jahre 2012 komplett umgestaltet. Sie hat einen neuen architektonischen Rahmen und präsentiert die Entwicklung moderner Kunst in Böhmen vom Anfang 20. Jahrhunderts bis zur Gegenwart. Die Entwicklung ist hier an Spitzenwerken aus Sammlungen der Galerie dokumentiert. Erster Teil der Ausstellung widmet sich der Kunst vor dem Ersten Weltkrieg. Auf herausragende Weise wird hier Emil Filla präsentiert, dessen reiche Kollektion auch frühe Werke aus der Zeit der Künstlergruppen Osma (Die Acht) und Skupina výtvarných umělců (Gruppe bildender Künstler) beinhaltet. In diesem ersten Teil befindet sich auch der Juwel der Galeriesammlungen: die großartige surrealistische Komposition Opuštěné doupě (Die verlassen Höhle; 1937) von Toyen. Ferner gibt es hier bedeutende Werke von Josef Čapek, Otto Gutfreund, Václav Špála, Jan Zrzavý, František Tichý, Jindřich Štyrský, Josef Šíma, František Foltýn, Alois Wachsmann, Karel Černý und Zdeněk Sklenář. Zweiter Teil der Ausstellung in weiteren Sälen der Galerie betrifft die informellen Tendenzen der 60-er Jahre (Václav Boštík, Hugo Demartini, František Hudeček, Jiří Kolář, Karel Malich), die Neue Figurati-on (Adriena Šimotová, Jitka und Květa Válová, Otakar Slavík), die Kunst in den 80-er Jahren (Vladimír Skrepl, Jiří Kovanda, Václav Stratil) und die Kunst nach 1989 (Michal Pěchouček, Josef Bolf, Kryštof Kintera). Besondere Säle erhielten auch die variablen Ausstellungen aus dem Depositorium, sowie die Kleinausstellung zur modernen Architektur in Eger.

elegantních, avšak zaměnitelných prosklených hranolů. Mezi znaky brutalismu naopak patří záměrná konstrukční pravdivost v extrémním příznání materiálů (zejména pohledového betonu) a obslužných prvků (konstrukce, potrubí) a také pádný, jednoznačně zapamatovatelný architektonický výraz.

Peter Kováč, Leonardo da Vinci: Sv. Anna samotřetí (z cyklu Slavná díla světového umění)

13. února

Mistrovské dílo Leonarda da Vinci Svatá Anna samotřetí z pařížského Louvru bylo před časem nově restaurováno a tato galerie mu loni věnovala samostatnou výstavu. Počátky tohoto výjimečného díla spadají až do roku 1501, kdy bylo poprvé zmíněno v korespondenci Isabelly d'Este. Leonardo na něm pak pracoval průběžně až do své smrti v roce 1519 a nakonec zůstalo nedokončeno.

Adam Hnojil, Umění 19. století

30. ledna, Josef Mánes – mezi lojalitou a opozicí

6. března, Mikoláš Aleš – národní klasika

27. března, Josef Max – sochařství v první polovině 19. století

Přední specialista na umění 19. století bude ve svém cyklu postupně prezentovat jednotlivé osobnosti a fenomény, určující podobu umění 19. století.

Michaela Ottová, Umění gotiky v Čechách

27. února, Královská město Kutná Hora za vlády Jagellonců

20. března, Podoby umělecké reprezentace krále a šlechty v pozdní gotice

Docentka Michaela Ottová z Ústavu pro dějiny umění FF UK bude pokračovat ve svém cyklu věnovanému gotickému umění v Čechách.

Dvě přednášky představí umění pozdní gotiky, k němuž se v roce 2012 opětovně obrátila pozornost laické i odborné veřejnosti díky monumentální výstavě Evropa Jagellonica v Kutné Hoře.

Středky v GAVU

Akce se konají v hlavní budově od 17 hodin.

9. ledna	Václav Hejna – Barva a bytí, Václav Brožík – Anežka Steinhäuserová a Zikmund ze Švamberka, Lenka Klodová – Figurativní tvorba, Osobní výběr I, Eva Maceková	vernisáž
16. ledna	Petr Hájek (Současná architektura pohledem tvůrců)	přednáška
23. ledna	Richard Biegel, Architektura 19. století II	přednáška
30. ledna	Adam Hnojil, Josef Mánes – mezi lojalitou a opozicí (z cyklu Umění 19. století)	přednáška
6. února	Richard Biegel, Architektura 19. století III	přednáška
13. února	Peter Kováč, Leonardo da Vinci: Sv. Anna samotřetí (z cyklu Slavná díla světového umění)	přednáška
20. února	Rostislav Švácha, Brutalismus (z cyklu Moderní světová architektura)	přednáška
27. února	Michaela Ottová, Královská město Kutná Hora za vlády Jagellonců (z cyklu Umění gotiky v Čechách)	přednáška
6. března	Adam Hnojil, Mikoláš Aleš – národní klasika (z cyklu Umění 19. století)	přednáška
13. března	Hana Puchová – Na dotek	vernisáž
20. března	Michaela Ottová, Podoby umělecké reprezentace krále a šlechty v pozdní gotice (z cyklu Umění gotiky v Čechách)	přednáška
27. března	Adam Hnojil, Josef Max – sochařství v první polovině 19. století (z cyklu Umění 19. století)	přednáška